

INSTRUCȚIUNI DE BAZĂ PENTRU A CÂNȚA LA BANJO

Banjoul este un instrument cu patru, cinci sau șase corzi ciupite. Sunetul este creat în mod similar cu chitara, prin vibrarea corzii dintre tasta zero și căluș (bridge).

Structura banjoului poate fi împărțită în două părți – gâtul și corpul

Gâtul unui banjo este, de obicei, realizat din arțar, mahon, nuc sau alt lemn. Gâtul în sine poate fi împărțit în trei părți:

- a) capul cu o învelitoare, tasta zero și șuruburile de acordare, care țin corzile; mecanismele de acordare pot fi de tip chitară sau designul planetar mai tradițional.
- b) secțiunea mediană, unde griful este atașat de gât. Griful poate fi confecționat din lemn (abanos, arțar, trandafir...) sau din materiale compozite; griful este dotat cu taste și marcaje încrustate, gâtul este întărit în această secțiune, la banjourile cu cinci corzi veți găsi, de asemenea, aici șurubul pentru atașarea celei de-a cincea coarde.
- c) Îmbinarea gâtului cu o parte tăiată pentru a ajunge ușor la grif, există, de asemenea, și șuruburi în îmbinare, care conectează gâtul de corp.

Corpul banjoului este compus din ramă, un mecanism destul de complicat pentru tensionarea feței și părți care pot, dar nu trebuie să facă parte din banjo, cum ar fi rezonatorul sau inelul de ton.

- a) Partea de bază a ansamblului corpului este rama – o margine circulară, care este confecționată din lemn în cele mai multe cazuri, dar poate fi construită și din alte materiale (de exemplu banjourile Deering Boston au o ramă de oțel). Rama formează baza sunetului, motiv pentru care calitatea materialului și a lucrăturii sunt foarte importante (de exemplu dacă rama este confecționată din lemn masiv sau placaj (la modelele mai ieftine)).
- b) inelul de ton este un inel montat de sus pe ramă, pe care fața este întinsă ulterior. Inelul de ton este de obicei confecționat din metal (cel mai adesea din oțel, alamă sau bronz), mai rar din tipuri de lemn exotic (de exemplu grenadilla). Acestea creează împreună sunetul instrumentului și determină calitatea și caracterul acestuia; banjourile cu un inel de ton produc un sunet clar și puternic. Instrumentele mai ieftine, în special, sunt realizate fără un inel de ton și sunetul lor este mai puțin distinctiv, totuși, nu neapărat slab sau mai puțin plăcut în unele stiluri (clawhammer) și adesea preferate.
- c) Rezonatorul este un capac convex din lemn, care închide marginea inferioară a ramei. Este utilizat pentru a produce un sunet mai plin și mai puternic din instrument. Banjourile fără un rezonator, cu o parte inferioară a ramei deschisă sunt numite „open-back”.
- d) Fața banjoului este în prezent cel mai adesea fabricată din Mylar, cu toate acestea puteți găsi în continuare muzicieni care cântă pe fețe de piele. Fața este atașată la inelul de ton sau la ramă utilizând un sistem de tensionare format dintr-un inel de tensionare, cârlige de tensionare și un inel interior atașat de ramă. Inelul este de obicei realizat din metal (oțel, alamă) și joacă același rol ca și rama pe o tobă – menține fața tensionată corespunzător. Cârligele, situate în jurul perimetrului ramei, tensionează inelul. Celălalt capăt al acestor cârlige este introdus prin deschideri în inel și strâns cu ajutorul piulițelor.
- e) Călușul (Bridge-ul) de lemn transferă sunetul de la corzi la față și poziția sa determină înălțimea sunetului. Corzile sunt atașate peste căluș (bridge) de coadă, ceea ce menține corzile tensionate corespunzător.

Corzile de metal sunt în prezent cel mai des folosite pentru a cânta la banjo. Unii muzicieni preferă corzile de nailon sau pe cele de gută pentru a produce un sunet mai cald. Numărul de corzi diferă în funcție de tipul de banjo.

Nu toate banjourile sunt acordate în același fel; acordajul depinde de tipul de banjo și, de asemenea, de preferințele muzicianului și muzicienii pot adapta acordajul la stilul lor sau la o piesă muzicală specifică (în special la modelele cu cinci corzi).

Amplificarea este posibilă dacă banjoul are corzi de metal.

Clasificare în funcție de tip:

- **Banjouri cu șase corzi**

Banjourile cu șase corzi sunt acordate la fel ca chitarele acustice. Acesta este și motivul pentru care le veți găsi cel mai adesea în mâinile chitariștilor - de exemplu Taylor Swift, Keith Urban, Joe Satriani, Taj Mahal, John Fogerty și alții.

- **Banjouri cu cinci corzi**

Banjourile cu cinci corzi sunt cel mai adesea legate de stilurile country și bluegrass, dar se poate cânta la acestea și în stiluri precum gospel, jazz, folk, rock și altele. Le poți recunoaște după șurubul de acordare al celei de-a cincea corzi, care este situat pe partea laterală a gâtului. Sunt acordate cel mai frecvent în Re, Sol, Si, Re (D G H d), dar alte acordaje/alternative sunt, de asemenea, adesea folosite. Standardul pentru banjouri cu cinci corzi este de 22 de taste și o lungime a scalei de 26 $\frac{1}{4}$ " , cu toate acestea, banjourile cu cinci corzi (Parlor) cu 19 taste și o lungime mai mică a scalei (aproximativ 23") și modelele cu „gât lung” cu o lungime a scalei de 32 $\frac{7}{64}$ " cu 25 de taste poate fi, de asemenea, găsită.

- **Banjouri cu patru corzi**

Banjourile cu patru corzi pot fi împărțite în banjouri tenor, folosite în muzica irlandeză sau jazz tradițional (Dixieland) și modele cu plectru. O pană este cel mai adesea utilizată pentru a cânta la banjouri cu patru corzi. Banjoul tenor (Tenor cu 19 taste) are 19 taste și este, cel mai adesea acordat în Do, Sol, Re, La (C G D A), de exemplu la fel ca o mandolină sau o violă, în timp ce Tenor cu 17 taste („Tenor Irlandez”) are 17 taste și este acordat în Sol, Re, La, Mi (G D A E), de exemplu ca o mandolină sau vioară, dar cu o octavă mai jos. Banjoul cu plectru are douăzeci și două de taste și este cel mai adesea acordat Do, Sol, Re, Mi (C G B D).

Alte modele populare care trebuie menționate sunt banjo ukulele (banjolele) cu corpul unui banjo și un gât scurt de ukulele, banjo mandolină (de obicei cu opt corzi cu corzi împerecheate) sau modelele cu douăsprezece corzi, la care se cântă la fel ca la chitarele cu douăsprezece corzi.

Cum să cânti la banjo și stiluri de bază:

Se poate cânta la banjouri folosind degetele (stilurile clawhammer și bluegrass) sau o pană (stilul jazz Dixieland). Atunci când cântă cu degetele, muzicienii de obicei folosesc inele. Forma și materialul inelului poate să difere – structura inelului pentru degetul mare este diferită de cea a inelelor pentru celelalte două degete (degetul arătător/mijlociu).

- Clawhammer este un stil tradițional de a cânta la banjouri cu cinci corzi. Muzicianul lovește corzile cu unghia degetului arătător/mijlociu în timp ce își mișcă mâna în jos, când ridică mâna în sus, lovește a cincea coardă cu degetul mare. Degetele nu se mișcă, mâna rămâne închisă în timp ce cântă (motiv pentru care se folosește termenul „claw” = „gheară”).
- Stilul de cântat bluegrass a fost prezentat în fața următorilor și a ascultătorilor la mijlocul secolului trecut de Earl Scruggs. El cântă cu trei degete (degetul mare, inelarul și arătătorul) folosind inele.
- Stilul jazz Dixieland (ciupire) este un stil utilizat la banjouri cu patru corzi (tenor și cu plectru). Muzicienii cântă la instrument folosind o pană standard de chitară, pe care o țin între degetul mare și degetul arătător.

Întreținerea banjoului:

- Curățați banjoul în mod regulat (feronerie și lemn/finisaj). Utilizați produse speciale pentru aceasta, nu produse obișnuite de curățare comerciale, care ar putea deteriora finisajul banjoului.
- Păstrați banjoul într-un mediu cu o umiditate și o temperatură stabile – utilizați produse pentru a stabiliza mediul în cazul fluctuațiilor de umiditate.
- Înlocuiți corzile în mod regulat.
- Nu utilizați curele din plastic sau vinil, care ar putea deteriora finisajul banjoului. Fiți precauți atunci când alegeți un suport din același motiv.

- Tensionați fața.
- Spălați-vă întotdeauna mâinile înainte de a cânta.
- Tăiați-vă unghiile în mod regulat, în special la mâna care se mișcă pe grif, altfel puteți provoca zgârieturi nedorite pe grif.